

İki Kıtalı Şiirdi Boğaziçi

– DemirMUTLUGİL · 08 Nisan 2021

Gün doygundu, yarın kıt, an gönülsüz...ışı diyordu artık karanlık
İdare lambalarına...

Bir aralığa rastladık
Gregoryen takviminin artık yılında
Süzüldük yeni ayın,
Son dördünün karanlığına
Birer avuç bozukluk atmıştık aşk çeşmesinde
İtalyanca bir şarkının ortasına
Pagoda da kimono siyahıydı gece
Judith'i taşıtırıyordu Donetello
Örtünmeye çalışırken,
Botiçelli'nin Venüsü öylece
Duaya açılmış ellerimizde,
Lotus tarlalarının kutsal çiçekleri
Dünümüzde ayrıklarla otlanmış
Düş gömüsü
Lodos bezgini kıyıydı
Üst üste binen boşluklarımızın ürküntüsü

Yarasın dediğimiz kadehler seslenirken geceye,
Yaramızı gösterdik birbirimize..

Tambur yayına sığınmıştı,
Kanundan kaçan ezgiler
Sadece biz duyuyorduk
Ben eğerdim o rağmen
Aldırmıyorduk...
Ya ırak olacaktı makamımız,
Ya da rastlaşacaktık
Saklanacak, yasaklanacaktık
İçini gösteren gömlekler giyinmişdik
Duyguların üstüne
Tutulma vakti yakındı
Ya güneş olacaktık ,ya ay

Ad verebilmek için sekizinci güne

İki kıtalı bir şiirdik şehrin Boğaz/içinde...

Dingindi esintiler...

Flotel aynaydı,

El kadar mesafede su yığını

Ressamını bekleyen manzara önünde,

Su yüzündeydi derinler

Kına gecesindeydi gelincik balıkları

Nazar atıyordu deniz anaları

Yelelerini örerken deniz atları

Kıyıya vuruyordu yıldızlar

Düş tüyleri uçuşurken rengarenk

Aç gözlüydü duygular

Düşünceler şımarık

Yeşili dört mevsim yaşayan,

Ağacı da kıskandık bir aralık

Tarifesiz bir seferiydi bu,

Sanki güzün

Sahibiyle ilk tanıştığımda,

Karşımdaki yüzün

Birlikte düştü üç cemre...yer sıcaktı, su sıcak, gök sıcak

Hissediyorduk yarınlışacaktık...Biz daha da sıcaktık

Demir Mutlugil